

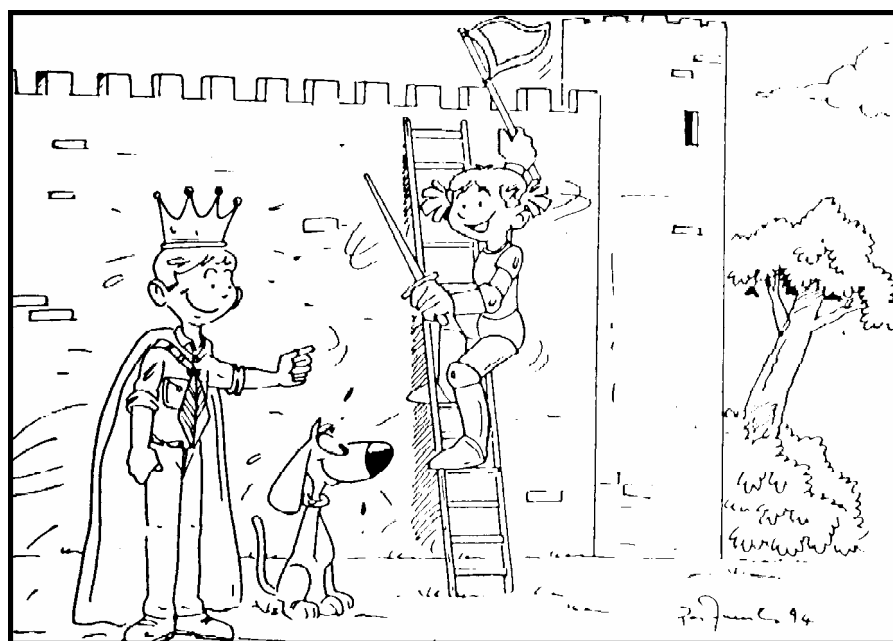
ΣΩΜΑ
ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2004

ΤΕΥΧΟΣ 19

Προσκοπικά Βήματα

Θεατρικό έργο :
Η τσάντα και το τσαντάκι

Η ΤΣΑΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΣΑΝΤΑΚΙ
(Μονόπρακτο σκετς)

ΠΡΟΣΩΠΑ

Πρόεδρος του Δικαστηρίου
1^{ος} Δικαστής
2^{ος} Δικαστής
Κυρία
Κατηγορούμενος

Το σκηνικό παρουσιάζει αίθουσα Δικαστηρίου.

Πρόεδρος: Τι συνέβη;

Κυρία: (Κρατά μια τσάντα που την κουνά με απειλητικό τρόπο νευριασμένη). Ούτε και γνωρίζω.

Πρόεδρος : Σου έδωσε ο κύριος χαστούκι;

Κυρία: Εντελώς ξαφνικά.

Πρόεδρος : Γιατί;

Κυρία: Ούτε και γνωρίζω.

Πρόεδρος : Είχατε προηγούμενα;

Κυρία: Προηγούμενα; Εγώ μ' αυτόν; Αστείο πράγμα. Ούτε τον ξέρω, ούτε με ξέρει. Ούτε του μίλησα ,ούτε μου μίλησε. Ούτε τον κοίταξα, ούτε με κοίταξε. Αντιλαμβάνεστε πώς συνέβησαν τα πράγματα. Επήγαινα στην κουνιάδα μου στου Βείκου, κ. πρόεδρε. Εγώ κατοικώ Κολιάτσου. Καθόμουν, λοιπόν, στο τραμ κι απέναντί μου φάτσα με φάτσα καθόταν αυτός ο παλαβός.

Κατηγορούμενος: Εγώ παλαβός! Με λέει παλαβό!

Πρόεδρος : Σιωπή, εσύ.

Κατηγορούμενος: Βρίζει, κ. δικαστά, ακούτε;

Πρόεδρος : Είπα: σιωπή!

Κατηγορούμενος: (τρέμοντας) Με συγχωρείτε, είμαι λιγάκι νευρικός.

Πρόεδρος : (απευθυνόμενος στην κυρία) Ορίστε, λέγε εσύ.

Κυρία : Λοιπόν, ήλθε ο εισπράκτορας, μου ζήτησε το εισιτήριό μου, έβγαλα τα λεφτά, του τα έδωσα. Έκοψε απ' το μπλοκ το εισιτήριο ,μου το έδωσε. Αντιλαμβάνεστε, κ. πρόεδρε. Ύστερα ήρθε ο ελεγκτής, μου ζήτησε το εισιτήριό μου, του το έδωσα. Το κοίταξε ,το έκοψε λιγουλάκι ,μου το έδωσε.

Πρόεδρος : Λοιπόν;

Κυρία: Ο κύριος με αγριοκοίταξε.

Πρόεδρος : Γιατί;

Κυρία: Ούτε και γνωρίζω.

Κατηγορούμενος: («Λυσσασμένα») Να σας πω εγώ, κ. πταισματοδίκη.

Πρόεδρος : Εσύ να πάψεις!

Κατηγορούμενος: Λέει δεν γνωρίζει, γιατί την αγριοκοίταξα. Και μ' εκνευρίζει.

Πρόεδρος : Πάψε, σου είπα!

Κατηγορούμενος: Με συγχωρείτε, κ. δικαστά. Είμαι λιγάκι νευρικός.

Πρόεδρος : (τσαντισμένος) Αν είσαι συ λιγάκι νευρικός, σε στέλνω μέσα και σου περνούν τα νεύρα σου. Σου το λέω για τελευταία φορά, να μην παρεμβαίνεις. Ακούς;

Κατηγορούμενος: Μάλιστα ,κ. πρόεδρε.

Πρόεδρος : Θες να πας μέσα;

Κατηγορούμενος: Όχι, κ. πρόεδρε.

Πρόεδρος : Κλείσε το ,λοιπόν.

Κατηγορούμενος: Το έκλεισα, κ. πρόεδρε.

Πρόεδρος : (προς την κυρία) Συνέχισε εσύ.

Κυρία: (αναστενάζοντας) Και ξαφνικά, που λέτε, χωρίς κανένα λόγο, χωρίς καμιά, καμιά, καμιά αιτία, μου αστράφτει ο κύριος ένα χαστούκι. Αντιλαμβάνεστε! Χαστούκι εμένα, που ο ίδιος ο σύζυγός μου, κ. πρόεδρε, δεν τόλμησε ποτέ να μου απλώσει χέρι. Χέρι; Τι λέω! Μια φορά που τόλμησε να μου πει μισή κουβέντα, έτρεξα στους δικηγόρους να ζητήσω διαζύγιο. Κι ο Γιάννης έπεσε στα πόδια μου. «Φανίτσα και Φανίτσα!» Αντιλαμβάνεστε. Χαστούκι εμένα! Που μ' έχει ο σύζυγός μου μη στάξει και μη βρέξει. Ρωτήστε, παρακαλώ, πλατεία Κολιάτσου, Φανή Γελαδινού, του μηχανικού. Απαιτώ να κρεμαστεί στην πλατεία του Συντάγματος! Ούτε πολύ ούτε ολίγον!

Πρόεδρος : Καλά, καλά!

Κυρία: Να μάθει τρόπους!

Πρόεδρος : Πήγαινε!

Κυρία: Χαστούκι στη Φανή Γελαδινού!

Πρόεδρος : Στάσου παραπέρα.

Κυρία: Παρακαλώ, μες στην πλατεία του Συντάγματος!

Πρόεδρος : (στον κατηγορούμενο) Έδωσες, πράγματι, χαστούκι;

Κατηγορούμενος: Μάλιστα, κ. πρόεδρε.

Πρόεδρος : Την ξέρεις;

Κατηγορούμενος: Όχι, κ. πρόεδρε.

Πρόεδρος : Ωστε ομολογείς;

Κατηγορούμενος: Μάλιστα, κ. πρόεδρε.

Πρόεδρος : Την έχεις δει άλλη φορά;

Κατηγορούμενος: Όχι, κ. πρόεδρε.

Πρόεδρος : Τότε λοιπόν;

Κατηγορούμενος: Είμαι λιγάκι νευρικός!

Πρόεδρος : Ωραία δικαιολογία! Σπουδαία δικαιολογία! Επειδή είναι νευρικός ο κύριος, χαστουκίζει ανθρώπους μες στο τραμ. Και μάλιστα κυρίες! Ομολογώ πως είμαι κατάπληκτος.

Κατηγορούμενος: Κι εγώ, κ. πρόεδρε.

Πρόεδρος : Σιωπή!

Κατηγορούμενος: Είμαι συντετριμμένος, κ. πρόεδρε. Το ομολογώ. Ήταν μια στιγμή παραφοράς. Να σας εξηγήσω, κ. πρόεδρε. Επιτρέπετε να σας εξηγήσω;

Πρόεδρος : Λέγε.

Κατηγορούμενος: Ήμαστε μες στο τραμ. Εδώ εγώ, αυτή εκεί. Καθόταν απέναντί μου, καθόμουν απέναντί της. Ακούστε τώρα! Έρχεται ο εισπράκτορας, της ζητάει το εισιτήριο. Ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βγάζει το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα, ανοίγει το μικρό τσαντάκι, παίρνει τα λεφτά, κλείνει το μικρό τσαντάκι, ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βάζει μέσα το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα, δίνει τα λεφτά της στον εισπράκτορα.

Πρόεδρος : Λοιπόν;

Κατηγορούμενος: Της δίνει ο εισπράκτορας το εισιτήριο. Ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βγάζει το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα, ανοίγει το μικρό τσαντάκι, βάζει μέσα το εισιτήριο, κλείνει το μικρό τσαντάκι, ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βάζει μέσα το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα.

Πρόεδρος : Λοιπόν, λοιπόν;

Κατηγορούμενος: (Αναπνέει βαθιά) Της δίνει ο εισπράκτορας τα ρέστα. Τα παίρνει. Ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βγάζει το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα, ανοίγει το μικρό τσαντάκι, βάζει μέσα τα ρέστα, κλείνει το μικρό τσαντάκι, ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βάζει μέσα το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα.

Πρόεδρος : (στριφογυρίζει στην καρέκλα του) Ουφ!

Κατηγορούμενος: Είστε νευρικός, κ. πρόεδρε;

Πρόεδρος : Προχώρει.

Κατηγορούμενος: Όχι, παρακαλώ, είστε;

Πρόεδρος : Χωρίς ερωτήσεις.

Κατηγορούμενος: Θερμά παρακαλώ, κ. πρόεδρε.

Πρόεδρος : Όχι! Κι αν ήμουν, δε θα έφτανα ποτέ στο σημείο να χαστουκίσω μια κυρία μες στο τραμ.

Κατηγορούμενος: (με συντριβή) Τότε καταδικάστε με, κ. πρόεδρε. Δεν θα με καταλάβετε ποτέ.

Πρόεδρος : Αυτό είναι δική μου δουλειά. Λέγε, τελείωσες;

Κατηγορούμενος: Όχι, δεν τελείωσα. Ησύχασα, που λέτε, για μια στιγμή και έλεγα ότι τελείωσε αυτό το βάσανο. Μαύρη ησυχία. Ξαφνικά η κυρία ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βγάζει το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα, ανοίγει το μικρό τσαντάκι, βγάζει ένα καθρεφτάκι, κλείνει το μικρό τσαντάκι, ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βάζει μέσα το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα. Κοιτάζεται λίγο στο καθρεφτάκι. Κι ύστερα ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βγάζει το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα, ανοίγει το μικρό τσαντάκι, βάζει μέσα το καθρεφτάκι, κλείνει το μικρό τσαντάκι, ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βάζει μέσα το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα.

Πρόεδρος : (Χτυπάει το κουδούνι, ανακατεύει τα χαρτιά του) Ουφ!

Κατηγορούμενος: Να σταματήσω, κ. πρόεδρε;

Πρόεδρος : Φτάσε στο χαστούκι.

Κατηγορούμενος: Είναι παρακάτω.

Πρόεδρος : Λέγε. Μ' έσκασες!

Κατηγορούμενος: Έτσι μ' έσκασε κι εμένα. (Παίρνει βαθιά ανάσα). Ησύχασε πάλι για δύο δευτερόλεπτα. Ησυχάζω κι εγώ. Αλλά πάλι, μαύρη ησυχία. Έρχεται ο ελεγκτής, της ζητά το εισιτήριο, ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βγάζει το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα, ανοίγει το μικρό τσαντάκι, δίνει το εισιτήριο, κλείνει το μικρό τσαντάκι, ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βάζει μέσα το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα. Της επιστρέφει ο ελεγκτής το εισιτήριο. Ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βγάζει το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα, ανοίγει το μικρό τσαντάκι...

Πρόεδρος : Φτάνει!

Κατηγορούμενος: Βάζει μέσα το εισιτήριο...

Πρόεδρος : Σώνει!

Κατηγορούμενος: Κλείνει το μικρό τσαντάκι...

Πρόεδρος : Αρκετά!

Κατηγορούμενος: Ανοίγει τη μεγάλη τσάντα...

Πρόεδρος : (σηκώνεται όρθιος) Πάψε, σου είπα!

Κατηγορούμενος: Βάζει μέσα το μικρό τσαντάκι...

Πρόεδρος : Αθώς! Αθώς! Αθώς! Καλά της έκανες..